

הלכות מעשר פרק יד

א. הלוקח מן הסיטון, וחזר ולקח ממנו פעם שנייה לא יעשר מזה על זה: אף על פי שהוא מין אחד, אפלו מקפה אחת, אף על פי שמכיר את החבית שהיא היא מפני שהסיטון לוקח מאנשים הרבה ומוכר, ושמא לקח זה שמכר בתחלה מעם הארץ שפרותיו דמאי וזה שלקח בסוף מחבר שפרותיו מתקנין; וכבר בארנו שאין מעשרין מן החיב על הפטור, ולא מן הפטור על החיב. ואם אמר הסיטון, משלאחד הן נאמן.

ב. היה מוכר קישות או ירק, והן מביאין וצוברין לפניו הלוקח ממנו מעשר מכל קישות וקישות, ומכל אגדה ואגדה, ומכל תמרה ותמרה.

ג. הלוקח מבעל הבית, וחזר ולקח ממנו שנייה מעשר מזה על זה, אפלו משתי קפות, ואפלו משתי עירות: שחזקתו שאינו מוכר אלא משלו.

ד. בעל הבית שהיה מוכר ירק בשוק בזמן שמביאין לו מגנותיו, מעשר מאחד על הכל; ובזמן שמביאין לו מגנות אחרות אם לקח ממנו וחזר ולקח ממנו פעם שנייה, לא יעשר מזה על זה.

ה. הלוקח פת מן הנחתום, לא יעשר מן החמה על הצוננת שאני אומר חטים שלאמש היו משלאחד, ושליום משלאחר. הלוקח מן הפלטר אף על פי שהן דפוסין הרבה מעשר מאחד על הכל, שהנחתום שהוא מוכר למנפול עושה עיסתן דפוסין הרבה.

ו. אבל הלוקח מן המנפול מעשר מכל דפוס ודפוס, שהמנפול לוקח משני נחתומין. תשעה מנפולין שלוקחין מעשרה נחתומין הואיל ואחד מהן לוקח משנים, כל הלוקח מאחד מן התשעה מעשר מכל דפוס ודפוס.

ז. הלוקח מן העני, וכן העני שנתנו לו פרוסות פת או פלחי דבלה מעשר מכל אחת ואחת. ובתמרים ובגרגרות, בולל הכל ומעשר: אימתי, בזמן שהמתנה מרבה; אבל במתנה מועטת, מעשר מכל מתנה ומתנה.

ח. שחק את הפת ועשה אותה פרוירין, ואת הגרגרות ועשה אותן דבלה מעשר מאחד על הכל. פועלים או אורחים שהיו מסבין ואוכלין, והותירו פרוסות מעשר מכל אחת ואחת.